

Nad jevištěm znovu svítil Jonáš

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Neděle, 29 Listopad 2009 09:12

(reportáž z podzimního srazu Jonáš - klubu)

V sobotním „ještě ne podzimu“, dne 21. listopadu, začal jako vždy v 15 hodin v Salesiánském divadle v Praze tradiční sraz Jonáš-klubu. Tentokrát dramaturgie Ivana Kotta zákonitě reagovala na padesáté výročí založení divadla Semafor, když 30. října 1959 poprvé zazněly text a písně ze hry Suchého a Šlitra Člověk z pudy.

Co mě má ten den čekat jsem se dozvěděl až z programu, který jsem dostal u vchodu. Jenže jako vždy „nikdo nic nikdy nemá míti za definitivní“ a každé divadlo si dává do programu doušku „změna programu je vyhrazena“.

Proto moderátoři, kterými byli Milan Zeibert, tentokrát v saku, a Václav Kopta (bez saka), upřesnili program, resp. oznámili některé změny oproti tištěnému programu.

K mé veliké lítosti se bohužel nemohl dostavit k povídání pan profesor Jiří Jirmal, legenda české kytarové školy i českého jazzu. Nemoc někdy navštíví i legendu, které je letos neuvěřitelných 84 let. Dále nemohla doprovázet zpěvačku Olinu Patkovou její kapela Jazz s.r.o., protože její nový a nejmladší člen má něco s rukou, což je u kytaristů více než nemilé. Konečně se nedostavil ani herec Jaroslav Dušek. Přes tyto organizační redukce a změny to byl znovu večer, na který se těším celého půl roku. Jako vždy první třetinu zahajují umělci většinou méně známí.

První účinkující byla **Alexandra Čedíková**, mladá žena s akordeonem a slamáčkem na hlavě. Alexandra Čedíková, stejně jako druhá účinkující, o které ještě bude řeč, byla finalistkou soutěže Česko hledá písničku. Soutěž proběhla v divadle Semafor a odtud tedy „vál vítr“ dramaturgického výběru Ivana Kotta. Krom jiného čeká Alexandra Čedíková druhého potomka, kterého v žádném případě nemohla zapřít, ale ani se o to nesnažila. A proč také? Děvčat s akordeonem je celá řada a na vrcholu pyramidy podle mého názoru stojí tvorba zpěvačky Radůzy, a tak nějak se tam „dobývá“ i Krystyna Skalická. Alexandra Čedíková zcela jistě nemá dravost „lezců na Olymp“, o nichž tak hezky zpívá písničkářka Simona Klímová. Písň Alexandry Čedíkové by krásně zněly v hospodě. Část písní, včetně Václavem Koptou adorované písně o alkoholikovi Šmeralovi, je na téma alkohol. O tom se v Čechách i na Moravě vždy rádo a hezky zpívalo. Alexandra Čedíková není aspirantka na Super či jinou Star, ale má smysl pro humor, vtipné texty a musí s ní být zcela jistě bezva popovídání.

Poté vyzpovídal Milan Zeibert, takto „kmenový moderátor“, publicistu **Pavla Klusáka**. Pavel Klusák překonal „synkretickou nemožnost“, tedy spojil nespojitelné. Dokázal díky písním Semaforu dát na jednu desku dohromady interprety „napříč hudebním spektrem“, kteří by za běžných okolností na jednom jevišti či scéně nezpívali. Jako dovětek je na desku zařazena posmrtně i Zuzana Navarová s Toulavými zpěváky. Jen mě při té příležitosti napadlo, zda by písně Semaforu nemohly udělat stejnou službu i v politice, ale asi ne, protože to se musí dít, slovy Jiřího Suchého, „

v takový krásný společnosti

“.

Druhým hostem ze stejné „stáje“ byla mladá a půvabná **Bára Zmeková**. Bára Zmeková měla viditelnou trému, ale tu bere publikum u děvčat jako je Bára spíše jako přednost. Bára Zmeková se docela dobře doprovázela na klavír. Její písně bez ohledu na mladý věk zněly tak trošku do šansonu, ale neutápěly se, jak to u mladých zpívajících autorek bývá, ve slaném moři rozchodů, kdy „život končí“. Přes občasné úlety z notové osnovy mi písně Báry Zmekové zněly vesměs velmi příjemně a uvidíme, kam tohle děvče půjde dál.

Vedle mě na sedadle seděl sympatický šedovlasý, vousatý a tichý pán. Pán se jmenuje **Pavel Kolínský**

a v roce 1973 vytvořil symbol Jonáše, který provází Semafor po celé roky. Pan Kolínský, jak mi později řekl, nepočítal s tím, že bude pozván na pódium a slaven. Ale komu čest, tomu čest.

Po pauze usedl za klavír **Václav Kopta**. Pro ty, kteří jej neznají dodávám, že otcem Václava Kopty je textař Pavel Kopta a jeho dědečkem spisovatel Josef Kopta. Václav Kopta hraje v Semaforu již řádku let. Je výborným muzikantem, zpěvákem, hercem a, jak jinak, i textařem. Na publikum vypálil pár písní na klavíru jinak „patřícímu“ semafor-skému kapelníkovi Jiřímu Svobodovi. Poté se dostala na pódium

Jolana

Smyčková

krom zpívání též herečka. Bohužel na Ordinaci v růžové zahradě se nedívám a na muzikály moc nechodím. Pro Jolanu Smyčkovou bych užil výraz „děvče s čertem v těle“. Krom písní z rodinného

Nad jevištěm znovu svítil Jonáš

Napsal uživatel Tomáš Pohl

Neděle, 29 Listopad 2009 09:12
